

РЕШЕНИЕ

№ 26475

гр. София, 05.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 09.07.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **6787** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85 и чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. А. Д., ЛНЧ [ЕГН], търсещ закрила от Сирийската арабска република, против Решение № 24-ОК/ 19.06.2025г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ, последващата му молба с рег. № УП23646 от 02.06.2025г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се твърди, че атакуваното решение е незаконосъобразно поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на закона. Жалбоподателят счита, че административният орган не е изяснил фактите от значение за спора и необосновано не е възприел фактите, относими към личното му положение и държавата му на произход. Излага подробни съображения, че са налице нови обстоятелства относно личното му положение и държавата му на произход. Счита, че решението е издадено извън законоустановения срок. Моли да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност,

ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, установи от фактическа страна следното:

А. А. Д., гражданин на С. за първи път е поискал закрила с молба с вх. № ОК-13-1574 от 16.08.2024г. на Регистрационно - приемателен център - [населено място] (РПЦ - [населено място]). Мотивирал е първата си молба за международна закрила с нежеланието си да бъде мобилизиран от въоръжени групировки и от редовната армия. Посочил е, че в района на Р. няма присъствие на редовна сирийска армия и той не е получавал лично призовка да се яви като войник. Заявил е, че не е политически ангажиран и не е имал проблеми с властите в страната. Посочил е, че не е бил арестуван, съден или осъждан, както и че не е имал проблеми във връзка с религиозна и етническа принадлежност.

С Решение № 12412 от 29.11.2024 г. на председателя на ДАБ- МС на молителя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Решението е обжалвано и с Решение № 6346 от 24.02.2025 г. на Административен съд - София – град (АССГ), оставено в сила с Решение № 5143 от 19.05.2025 г. на Върховния административен съд (ВАС), обжалването е отхвърлено.

С последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № КП-01-4493 от 28.05.2025 г. А. А. Д. е поискал да му бъде предоставена международна закрила в Република България поради влошената обстановка в С. след сваляне на режима на Б. А.. Молбата е подадена чрез упълномощен адвокат, като към нея е приложено адвокатско пълномощно. Молбата е счетена за нередовна, тъй като не е подадена лично от чужденеца и по този начин не са спазени разпоредбите на чл. 4, ал. 2 от ЗУБ, според който искането за предоставяне на международна закрила се осъществява лично от чужденеца и по собствена воля. В тази връзка е изпратено писмо от началник отдел ПМЗ кв. О. купел до чуждия гражданин и неговия пълномощник, с което те са уведомени, че горесцитираната молба, която не е подадена лично от А. А. Д., а с приложено пълномощно и чрез изпратено лице от неговия адвокат, противоречи на ЗУБ и на европейското законодателство, относимо към търсещите закрила чужди граждани в държава-членка на ЕС. На основание чл. 30, ал. 2 от АПК сирийският гражданин е уведомен, че има три дни, за да отстрани недостатъците от молбата си и да подаде молба за закрила, подписана и подадена лично от него.

На 02.06.2025 г. е подадена нова молба за предоставяне на международна закрила с рег. № УП23646 на ДАБ-МС. Със съобщение с рег. № УП 23646/02.06.2025 г. чужденецът е уведомен, че преди да се пристъпи към разглеждането по същество на неговата последваща молба за международна закрила, ще бъде преценена нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. Указана му е възможността да предостави писмени доказателства в срок, които да бъдат взети предвид при провеждане на предварителната процедура по допустимост на неговата молба за международна закрила. Чуждият гражданин е представил копие на документ с превод на български език, наименуван като известие за уведомяване за задочни решения, издадено от Главно командване на армията и въоръжените сили, Военна съдебна администрация, Военно-съдебен отдел в провинция Д..

След анализ на установените в административното производство факти и обстоятелства с обжалваното в настоящето производство Решение № 24-ОК/ 19.06.2025г. интервюиращият орган при ДАБ-МС е приел, че молба с рег. № УП 23646/02.06.2025 г. на ДАБ-МС не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила. За да постанови решението органът е приел, че представеното „известие за уведомяване за

задочни решения" не може да се приеме за достоверно и релевантно нововъзникнало обстоятелство, позволяващо допускане на искането му до производство за международна закрила. Документът не е приет за достоверен, приет е за нов, но необосноваващ нови обстоятелства въз основа, на които чужденецът да бъде допуснат до ново производство по предоставяне на международна закрила. Изтъкнато е, че този документ е бил издаден, още в началото на месец април 2025 г., но нито е представен пред Върховния административен съд, чието заседание се е провело в началото на месец май 2025 г., нито като ново обстоятелство в подадената молба с рег. № УП23646 от 02.06.2025 г.

Като се е позовал на информацията в справка с вх. № МД-02-262/ 19.05.2025 г. на дирекция „Международна дейност" на ДАБ-МС интервюиращият орган е приел, че актуалното ситуация в държавата на произход на молителя не предполага наличието на обстоятелства, релевантни за допускането на молбата на А. А. Д. до производство за предоставяне на международна закрила, поради което е заключил, че молителят не се позовава на реални нови обстоятелства от съществено значение за личната му бежанска история, обосноваващи риск за живота и свободата му в С., които да обуславят допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила.

Пред съда от страна на ответника са представени актуални справки за положението в С..

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорваният акт е връчен на адресата си на 20.06.2025 г., а жалбата, въз основа на която е образувано делото, е постъпила в АССГ на 23.06.2025г. Жалбата е подадена директно до съда в преклузивния срок по чл. 84, ал.2 от ЗУБ, подадена е от надлежна страна и следователно е допустима.

Решение № 24-ОК/ 19.06.2025г. е издадено от компетентен административен орган. Г. Г., младши експерт в Регистрационно приемателен център (РПЦ) - [населено място], е определена за интервюиращ орган на ДАБ със Заповед № РД-05-298/13.04.2022 г. на председателя на ДАБ. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал.1, т.1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 19.06.2025 г., 13 работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба вх. № КП-01-4493 от 28.05.2025 г. на ДАБ –МС, съгласно чл. 75б, ал.1 от ЗУБ.

Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от А. А. Д. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напускал територията на Република България.

В глава шеста на ЗУБ раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ, са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди

да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН, получава съдействие от адвокат/чл. 23 ЗУБ/; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 ЗУБ.

Решение № 24-ОК/ 19.06.2025г. съдържа мотиви, несъответстващи на предмета на обективизираното с него произнасяне на ответния интервюиращ орган на ДАБ – относно характера на молбата като последваща по § 1, т.6 от ДР на ЗУБ. Вместо да направи съпоставка с фактите, на които оспорващият се е позовал в предходните производства. Ответникът е разгледал по същество молбата, като е цитирал справката, изготвена от дирекция “Международна дейност” на ДАБ - МС относно актуалната ситуация в С.. В представеното с последващата молба писмено доказателства - известие, е записано, че лицето е издирван политик, осъден на десет години затвор и глоба от сто милиона сирийски лири за членство в партия БААС, лоялност към режима на А. и за разпространение на слухове в социалните мрежи. Посочена е дата на издаване на присъдата - 01.04.2025 г., като на същата дата присъдата, е връчена и на адвокат на осъдения. Приложеното към последващата молба писмено доказателство би могло да разкрива съществени елементи от бежанската история на сирийския гражданин, които не са преценени от компетентния орган. Изводът се налага от обстоятелството, че в производството при разглеждане на последващата молба е представено ново писмено

доказателства, което не е представено при разглеждането на първата молба. Писменото доказателство е основно доказателствено средство съгласно чл.76б, ал.1 от ЗУБ в производство, в което не се провежда лично интервю. Именно то е основна гаранция в общото производство по Глава II на Директива 2013/32/ЕС за изясняване на бежанската история на кандидата.

Действително, налице е и противоречие относно момента, в който е представено доказателството и защо то не е представено по-рано, но с оглед приложените нови доказателства именно провеждането на лично интервю е процедурата, в която кандидатът може да обясни снабдяването с доказателствата или евентуални отделни несъответствия в бежанската си история. Посоченото доказателство е ново и с оглед на датата му на изготвяне и не е било представено в завършилото производство по закрила. Дали страната е имала възможност да го представи е неотнормено.

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила – разглеждането на молбата следва да продължи (чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32).

Следва да съобрази и целта на производството по чл. 76б от ЗУБ, която не е да бъде преграден пътят на търсещите закрила към същата с решение по предварителната допустимост на молбата, а да се даде възможност за закрила на тези лица, които имат нови съществени данни или за страната по произход, или свързани с личното им положение – да получат своевременно разглеждане на тези заявени обстоятелства. Следва да се съобрази и че препращането на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ е към чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ – а именно, когато лицето не представи никакви доказателства, каквато не е настоящата хипотеза. Наличието на нови факти и евентуални несъответствия с първоначалната бежанска история налага изясняването им в рамките на лично интервю.

По изложените съображения, оспореното решение следва да бъде отменено като постановено при неправилно приложение на закона – отменително основание по чл.146, т.4 АПК и преписката да се върне на органа за разглеждане на последващата молба в общо производство по ЗУБ с провеждане на лично интервю и обсъждане на новопредставените документи и факти.

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, LXV състав,
РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на А. А. Д., ЛНЧ [ЕГН], Решение № 24-ОК/ 19.06.2025г. на издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

ИЗПРАЩА делото като преписка на компетентния орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за ново разглеждане и произнасяне по последваща молба с рег. № УП23646 от 02.06.2025г., подадена от А. А. Д., ЛНЧ [ЕГН], при изпълнение на задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението не подлежи на обжалване.

